

# Nagy örömkönyvem

mesék az öröm  
felismeréséhez és kifejezéséhez

Halász-Szabó Klaudia és Sarkady-Filák Éva



Roland

## Tartalom



Mire lehet jó a rendrakás? ( <i>rendrakás öröme</i> ) .....	6
Megszereljük? ( <i>együtt szerelés öröme</i> ) .....	7
Te cicád, én cicám, mi cicánk ( <i>tanulás öröme</i> ) .....	8
A várva várt levél ( <i>vágyódás beteljesülésének öröme</i> ) ..	9
Az új könyv ( <i>olvasás öröme</i> ) .....	10
Az első mozifilm ( <i>első mozizás öröme</i> ) .....	11
Énekkar ( <i>éneklés öröme</i> ) .....	12
A piros bicikli ( <i>biciklizés öröme</i> ) .....	13
A hatalmas kék víz ( <i>nyaralás öröme</i> ) .....	14
A szavak ereje ( <i>dicséret öröme</i> ) .....	15
Biciklizés a Velencei-tó körül ( <i>elszántság öröme</i> ) ...	16
Tonhalkrémes kenyér ( <i>új étel megkóstolás öröme</i> ) ..	17
Egy rosszul sikerült nap ( <i>szeretet érzésének öröme</i> )	18
Az új virág ( <i>gondozás öröme</i> ) .....	19
Mi történt velem? ( <i>segítségnyújtás öröme</i> ) .....	20
Mi ez a fura érzés? ( <i>tapintás öröme</i> ) .....	21
Ez még Magyarország? ( <i>megismerés öröme</i> ) .....	22
A házi feladat ( <i>ismeretszerzés öröme</i> ) .....	23
A költözés ( <i>költözés öröme</i> ) .....	24
Ének a Mikulásnak ( <i>szereplés öröme</i> ) .....	25
A saját dióbabám ( <i>alkotás öröme</i> ) .....	26
Mi az az izomláz? ( <i>mozgás öröme</i> ) .....	27
Kés, villa, olló ( <i>együtt főzés öröme</i> ) .....	28
Együttműködő ruhák ( <i>önállóság öröme</i> ) .....	29
A torta ( <i>várakozás és a beteljesülés öröme</i> ) .....	30
Kék és sárga foltok ( <i>festés öröme</i> ) .....	31
Móka az esőben ( <i>eső öröme</i> ) .....	32
Testvéri szeretet ( <i>testvér öröme</i> ) .....	33
A bárányhimlő ( <i>gyógyulás öröme</i> ) .....	34
Apa nélkül töltött hétvége ( <i>viszontlátás öröme</i> ) .....	35
A mozgó fog ( <i>a fogváltás öröme</i> ) .....	36
Az ivólé ( <i>a jószívűség öröme</i> ) .....	37
Az éjszakai árnyak ( <i>félelem leküzdésének öröme</i> ) ....	38
Az elveszett Babu ( <i>megtalálás öröme</i> ) .....	39
A rajzolás ( <i>rajzolás öröme</i> ) .....	40
A kókuszgolyó ( <i>első süteménykészítés öröme</i> ) .....	41
A vasárnapi ebéd ( <i>segítés öröme</i> ) .....	42
Mit kérek a szülinapomra? ( <i>írás öröme</i> ) .....	43
Az okos pénztáros néni ( <i>számolás öröme</i> ) .....	44
Nyuszifülek ( <i>tanítás öröme</i> ) .....	45
Kistestvérem lesz! ( <i>kistestvér érkezésének öröme</i> ) ....	46
Ki ez a sok kutya? ( <i>örökbefogadás öröme</i> ) .....	47



Ültessünk zöldségeket! ( <i>kertészkedés öröme</i> ) .....	48
Az új barátság ( <i>barátkozás öröme</i> ) .....	49
Az óvodai mesélés ( <i>mesélés öröme</i> ) .....	50
Egy rég nem látott barát ( <i>találkozás öröme</i> ) .....	51
Egy szeles nap ( <i>sárkányeregetés öröme</i> ) .....	52
Az olvasóverseny ( <i>csapatmunka öröme</i> ) .....	53
A vers ( <i>iskolai siker öröme</i> ) .....	54
A kirándulás ( <i>kirándulás öröme</i> ) .....	55
Hova dobjam a szívószálat? ( <i>környezettudatosság</i> ) .	56
Egy fantasztikus helyen ( <i>könyvtárba járás öröme</i> ) .	57
Utálom a kottát! ( <i>zenetanulás öröme</i> ) .....	58
A vízilabdameccs ( <i>szurkolás öröme</i> ) .....	59
Egy napfényes délután ( <i>szabadban levés öröme</i> ) ....	60
A fodrásznál ( <i>a hajvágás öröme</i> ) .....	61
A karácsony ( <i>karácsonyi áhítat öröme</i> ) .....	62
Mi ez a ragadós anyag? ( <i>kézműveskedés öröme</i> ) ....	63
Tényleg eltört? ( <i>gondoskodás öröme</i> ) .....	64
Mik azok a porcicák? ( <i>takarítás öröme</i> ) .....	65
A repülőverseny ( <i>hajtogatás öröme</i> ) .....	66
Ezeket nektek szedtem ( <i>ajándékozás öröme</i> ) .....	67
Pacsi! Hempereg! ( <i>idomítás öröme</i> ) .....	68
Nem akarok ( <i>szófogadás öröme</i> ) .....	69
Kisujj-becsszó ( <i>ígéret betartásának öröme</i> ) .....	70
Óriási szakadék ( <i>bátorítás öröme</i> ) .....	71
A vakáció ( <i>szünidővárás öröme</i> ) .....	72
A lovaglás ( <i>első lovaglás öröme</i> ) .....	73
Egy rosszul indult nap ( <i>pozitív hozzáállás öröme</i> ) .	74
Az első fogorvosi látogatás ( <i>büszkeség öröme</i> ) .....	75
Mindenki jó valamiben ( <i>ügyesség öröme</i> ) .....	76
Kopott cipők ( <i>önbizalom öröme</i> ) .....	77
Gyöngyöző kacaj ( <i>nevetés öröme</i> ) .....	78
Elmondhatom neked? ( <i>őszinteség öröme</i> ) .....	79
Érmek sokasága ( <i>célok felállításának öröme</i> ) .....	80
Mi a jó az esőben? ( <i>szépség öröme</i> ) .....	81
Látogatás a dinóparkba ( <i>dinó látásának öröme</i> ) ....	82
A meteorraj ( <i>hullócsillag látásának az öröme</i> ) .....	83
A kedves óvó néni ( <i>szeretet kimutatásának öröme</i> )	84
Egy mókás délután ( <i>együttlét öröme</i> ) .....	85
A libegőzés ( <i>libegőzés öröme</i> ) .....	86
Egy összeveszős nap ( <i>kibékülés öröme</i> ) .....	87
A farsang ( <i>farsang/beöltözés öröme</i> ) .....	88
Az esti fürdés ( <i>fürdés öröme</i> ) .....	89
Egy csavargós nap ( <i>együttlét öröme</i> ) .....	90
Az első korcsolyázás ( <i>korcsolyázás öröme</i> ) .....	91
Most egy béka vagyok ( <i>nyugalom öröme</i> ) .....	92
Varázspor ( <i>alvás öröme</i> ) .....	93



# Mire lehet jó a rendrakás?

## *a rendrakás öröme*

— Húha, mekkora rendetlenség van ebben a kis házikóban! – lépett be Molli édesanyja a kerti fakuckóba. Szegény babák szanaszét heverték a földön, a legók magányosan kukucskáltak ki a kis asztalka alól, a színes ceruzák pedig hegyetörötten feküdtek a padlón. Molli elszégyellte magát, és csendben meghúzódott anya háta mögött. – Szerintem ezek a játékok megérdemelnék, hogy szépen a helyükre rakjuk őket. Mit gondolsz, kicsim, tartunk egy közös rendrakó délutánt? – mosolygott anya a kislányra.

Molli bólintott és anyával hozzáláttak a munkához. Elkezdték az összes játékot egyesével elrendezni, minden babára, legóra, ceruzára és kirakódarabra külön figyelmet szentelve. Ahogy haladtak előre, és kezdett újra otthonos hangulatot öltetni a kis ház, Molli kezdte magát egyre jobban érezni. Egy órába is beletelt, mire minden játék a méltó helyére került, de a munka végeztével jóleső érzéssel csücsültek le a padlóra.

— Anya, szuper ötlet volt, hogy rendet raktunk, olyan jól érzem most magam – szusszant fel Molli. – Teljesen megújult a kuckóm! Most, hogy a játékok a saját helyükön várják, hogy újra játsszam velük, olyan tiszta lett az egész házikó, és nagyobb lett a hely is.

— Igen, egyetértek veled, drágám! Nekem is mindig jó érzés, mikor a rendetlenségből egyszer csak rendet varázsolunk!

Örömmel a szívükben kacsintottak össze, megfogták egymás kezét, és mosollyal a szájukon indultak be a konyhába inni egy forró, finom kakaót.





## Megszereljük? Szereljük meg!

*az együtt szerelés öröme*

— Apa! Nem működik a távirányítós autóm, szerintem lemerült benne az elem, kérlek, segíts! – szaladt oda Kornél apához.

— Lemerült az elem? Ha segítesz nekem, akkor együtt pikkpakk megjavítjuk – mondta apa.

— Persze, szívesen segíték! – válaszolta Kornél, és már szaladt is a csavarhúzókészletért és az elemekért a kamrába. Szerencsére apa mindig mindent a helyére rak, ezért könnyen és gyorsan megtalált mindent a kisfiú. Majd leültek egymás mellé a nappali szőnyegére, és elkezdődött a közös szerelés.

— Kornéliusz – becézte apa a kisfiát –, kérlek, most vedd elő a legkisebb csavarhúzót, és csavarozd ki azokat a pici csavarokat.

— Oké, apa, megvan!

— Jó, akkor tedd a pici csavarokat a csavarhúzó dobozába, hogy meglegyenek, és vedd ki az elemeket, majd tegyél bele újakat – biztatta kedvesen apa.

— Aú! Nem bírom kivenni őket, apa, légy szíves segíts! – kérte Kornél.

— Rendben! Nézd csak, próbáld meg így! Látod, már ki is csusszantak az elemek. Pár perc alatt ki is cserélték az elemeket, és Kornél újra tudott autózni. Apa éppen a csavarhúzókészletet rakta el a helyére, mikor kisfia megszólalt:

— Nagyon jó, hogy megint működik az autóm, de tudod minek örülök a legjobban? Annak, hogy együtt szereltük meg. Imádok veled együtt megcsinálni dolgokat!

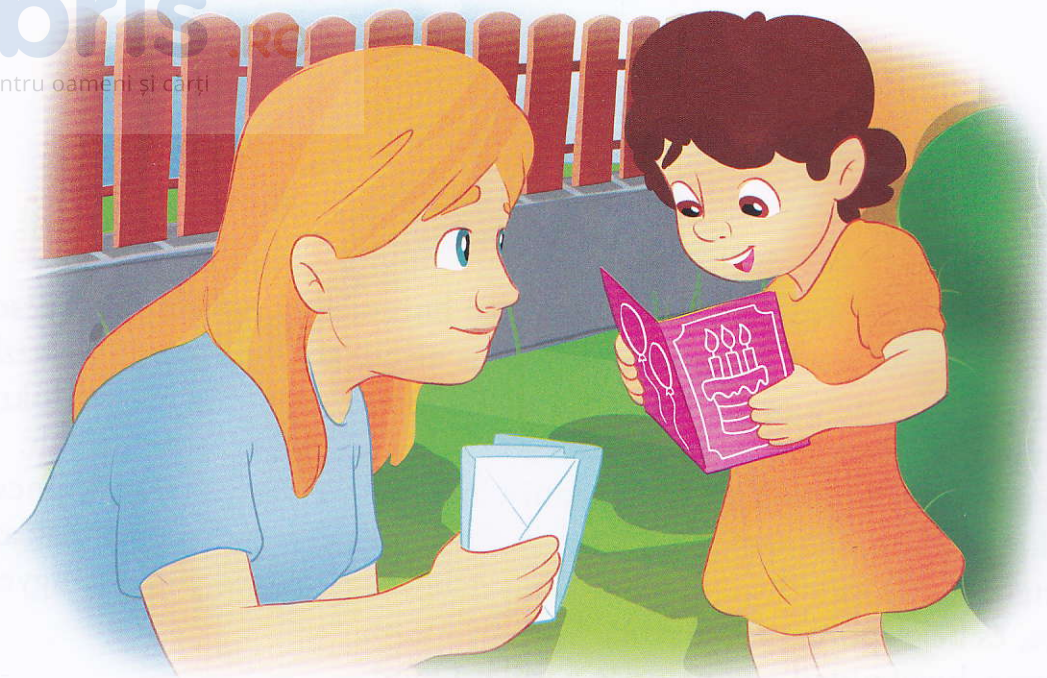
— Nekem is mindig örömet okoz, ha együtt, közösen javítunk meg valamit – mondta apa, miközben megsimogatta kisfia fejét és rákacsintott.

## Te cicád, én cicám, mi cicánk

### a tanulás öröme

- Ezt neked rajzoltam ma az oviban – mutatott egy krikszkrakszot Léna anyának.
- Ejha! Csak a pontosítás végett, elárulod, hogy mit is ábrázol pontosan ez a rajz?
- Anya, hát nem látod? Ez egy cica – felelt kicsit felháborodva Léna.
- Egy cica? Na, nézzük meg alaposabban! Hol van a feje? – kérdezte anya.
- Itt van, ez meg itt a két lába, a füle, és a farkincája – mutatta a kislány.
- Ó, igen, már látom. Nekem tetszik. Ráírom a mai dátumot, hogy mindig tudjuk, mikor készítetted, és kitesszük a falra, jó? Utána pedig mit szólnál, ha megmutatnám, hogy én hogyan rajzolok cicát? Hátha lenne kedved azt is megtanulni.
- Jó ötlet, anya! Szeretném látni a te cicarajzodat – kíváncsiskodott a kislány.
- Én úgy szoktam cicát rajzolni, hogy először egy 8-as számot írok a papírra, így ni – mutatta anya, miután papírt és ceruzát vett elő. – A feje lesz a 8-as teteje, a pocakja pedig az alja. Utána már csak rajzolok neki kettő fület, orrot és persze bajszot, mert egy cicának az nagyon fontos, valamint két kis félkört a mancsának, kettőt pedig a lábának. És a legvégén egy jó hosszú farkincát – magyarázta anya.
- De jó lett! Én is kipróbálom – vette kezébe Léna lelkesen a ceruzát, és lerajzolta élete eddigi legszebb cicáját.
- Léna, ez csodaszép lett. Kitesszük a falra ezt is, jó?
- Nagyon örülök, anya, hogy megtanítottál cicát rajzolni! Holnap az oviban megmutatom mindenkinek ezt a „nyolcasból cicát” trükköt. Biztosan nekik is örömet fog okozni, hogy új dolgot tanulnak.





## A várva várt levél

### *a vágyódás beteljesülésének öröme*

Sárit nagyon elszomorította, hogy neki sosem hozott semmit a postás bácsi.

— Hogy lehet az, hogy nektek állandóan van valami a postaládában, de rám nem gondol soha senki? – kérdezte szomorúan apát.

— Kicsim, nekünk sem kedvességből küldenek levelet. Azokban a gyakran érkező fehér borítékokban számlák és csekkek vannak, amiket be kell fizetnünk azért, hogy legyen itthon áram, hogy világítani tudjunk, gáz, hogy télen ne fázzunk, illetve víz, hogy minden este tisztára mossuk magunkat – magyarázta apa.

De Sári csak ingatta a fejét apa szavait hallva, magában pedig ezt gondolta: „Hátha csak nem tudják, hol lakom.” Ezért megkérte a szüleit, hogy írják ki az ő nevét is a postaládára. Anya pedig ezt még aznap ki is írta.

Egyik reggel Sári épp az udvaron labdázott, amikor a postás bácsi megállt a házuk előtt, és átadta a leveleket anyának. A sok fehér boríték között volt egy rózsaszín is.

— Tessék, Sári, ezt a levelet neked küldték – nyújtotta át a rózsaszín borítékot mosolyogva anya.

A kislány izgatottan nyitotta ki a borítékot, amiben egy tortát és lufikat ábrázoló rajz volt, valamint pár betű, azt azonban még nem tudta elolvasni. Azonban a rajz alapján azonnal tudta, hogy ez egy születésnapi meghívó.

— Valaki meghívott a születésnapi bulijába! – lelkendezett Sári.

— Igen, kicsim, ez valóban egy születésnapi meghívó. A hétvégén lesz az ovistársad, Laura hatéves. Ő hívott meg téged a zsúrájára.

Sári örömtől csillogó szemmel ölelte magához élete első levelét, és még nagyon sokáig úgy vigyázott rá, mint egy igazi kincsre.

## Az új könyv az olvasás öröme

Dominik hetedik születésnapján izgatottan bontotta ki a gondosan becsomagolt ajándékokat. Mivel szerette az autókat, volt az ajándékok között autós puzzle, kisa-tó és egy autó formájú persely is. A legutolsó csomagban egy versenyautókról szóló könyv búj meg. Dominik azonban ennek az utolsó ajándéknak nem örült.

— Nem szerettem volna könyvet kapni – mondta. – A könyveknek nincs semmi értelmük. Csak arra jók, hogy alagutat építsek belőlük, ami alatt átgurulnak az autók.

— Értem. Szóval szerinted ebben a könyvben nincs semmi érdekes, ugye? – kérdezte apa, és belelapozott a könyvbe.

— Persze, hogy nincs! – vont a vállát Domi.

Apa közben a könyvet nézegette, és olyan hangokat adott ki olvasás közben, hogy „úú” meg „ááá”, később pedig: „Ez igen! De érdekes! Ezt még én sem tudtam.” Domi homlokát ráncolva figyelte apa reakcióit, majd egyre kíváncsibb lett.

— Mi az érdekes? Mi az, amit még te sem tudtál? Megnézhetem én is? – kérte vissza a könyvet, majd ő is belelapozott. – Jé! Apa, ezt a könyvet akkora betűkkel írták, mint amilyen az olvasókönyvünkben is van. Pont el tudom olvasni. De jó! – csillant fel a kislány szeme, amikor a könyvben található fotókról a betűkre tévedt a tekintete.

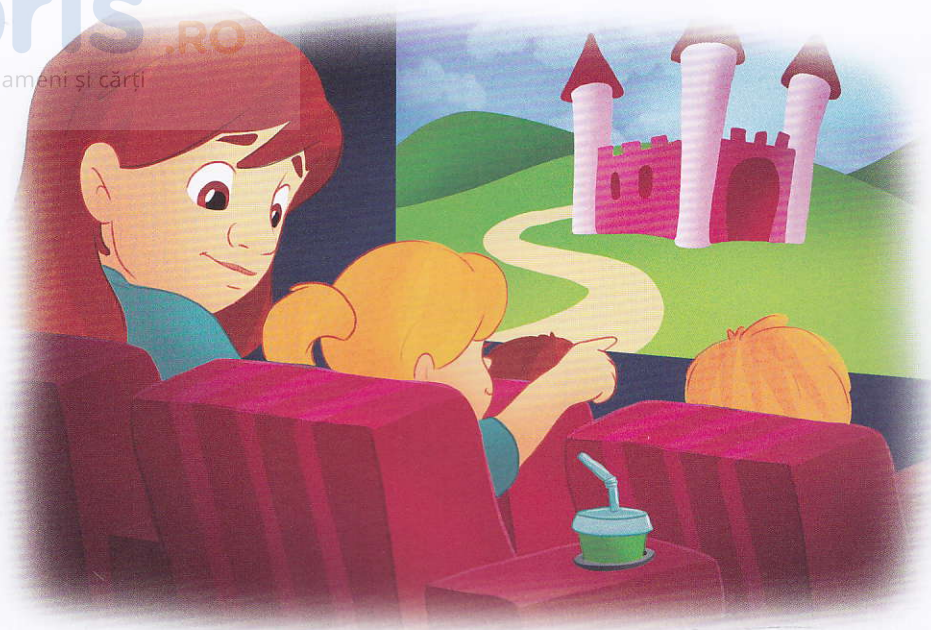
Leült egy sarokba, olvasgatni kezdett, és hamarosan ugyanazokat a hangokat adta ki, mint előbb apa: „úúú” meg „ááá”, majd mikor az első oldal aljára ért: „Ez igen!”

— Na, tényleg csak alagútépítésre jók a könyvek? – kérdezte tőle apa.

— Nem volt igazam. Ez a könyv tele van érdekességekkel. Most ismertem fel az olvasás örömét. Köszönöm ezt a nagyszerű ajándékot! – ölelte meg apát Dominik.







## Az első mozifilm

### *az első mozizás öröme*

Anya megígérte Klárinak, hogy ha ügyesen viselkedik az éves fogorvosi vizsgálaton, akkor utána elviszi őt egy különleges helyre. Klári nagyon izgult, hogy mi lehet ez a különleges hely, ezért valóban nagyon ügyesen és bátran viselkedett a fogorvos bácsinál. Miután kijöttek a rendelőből, beültek a kocsiba, és anya elvezetett egy óriási bevásárlóközpontba.

— Anya, én nem ide szerettem volna jönni, itt nincs semmi izgalmas. Most nem szeretnék vásárolni – kámpicsorodott el Klári.

— Nem vásárolni jöttünk. Felmegyünk a legfelső emeletre. Ott van az a különleges hely, amit említettem.

Felmentek az emeletre, ott anya sorba állt egy kicsit, addig Klári megnézegette a sok színes plakátot, amit a falakon talált.

— Gyere, ide kell bemennünk – mutatott anya egy nyitott ajtós szobára.

Egy óriási, sötét terembe mentek be, ahol rengeteg szék volt, és középen egy hatalmas fehér lepedő. Klári sosem látott még ilyet. Megkeresték a helyüket, és nem is kellett sokat várni, elkezdődött a kislány kedvenc hercegnős mesefilmjének a vetítése. Klári összecsapta a kezét örömeiben.

— Ezt a mesét ismerem! Ezt szoktuk esténként olvasni! – súgta anya fülébe, és óriási mosollyal az arcán nézte végig az egész mesét. A mozifilm végén átölelte anyát. – Köszönöm szépen, hogy elhoztál moziba! Hatalmas élmény volt!

— Nekem is nagy örömet okozott az első közös mozizásunk – kapta anya karjaiba a kislányát, és melegség töltötte el szívét, hogy meglepetésével ekkora örömet tudott kislányának szerezni.

## Énekkar

### az éneklés öröme

Dóri az új iskolában megtudta, hogy van énekkar. Mivel nagyon szeretett énekelni, vágyakozva nézte, ahogy az osztálytársai mennek a próbákra. Egyre erősebben érezte, hogy nagyon szeretne a többiekkel együtt énekelni. Egyik nap Dóri összeszedte minden bátorságát, és odament az énekkart vezető Margó nénihez.

— Margó néni! – kezdte félénken. – Nagyon szeretnék bekerülni az énekkarba.

— Semmi akadály, Dórika! Holnap a próba előtt meghallgatom a hangod, jó? – válaszolta Margó néni.

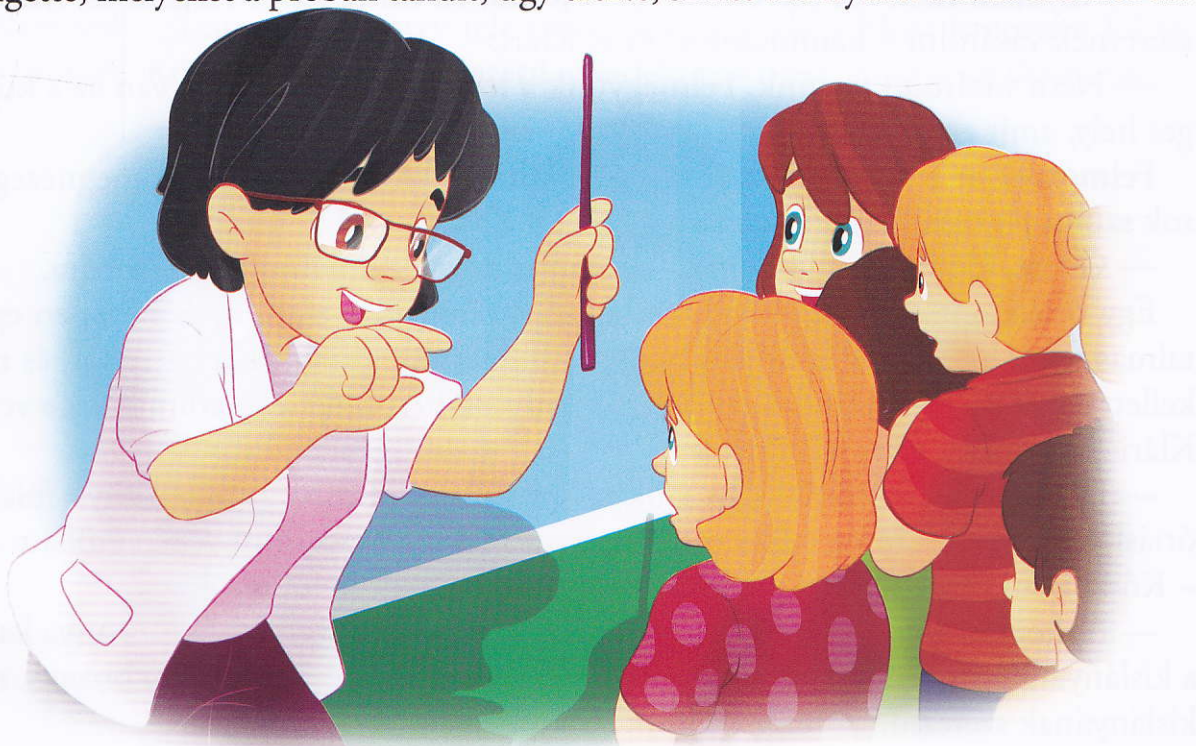
Dóri egész délután izgatott volt, még este is alig bírt elaludni. Másnap már jóval a próba előtt megérkezett a teremhez, és ott várta Margó nénit. A tanító néni megkérte, hogy énekeljen el két dalt.

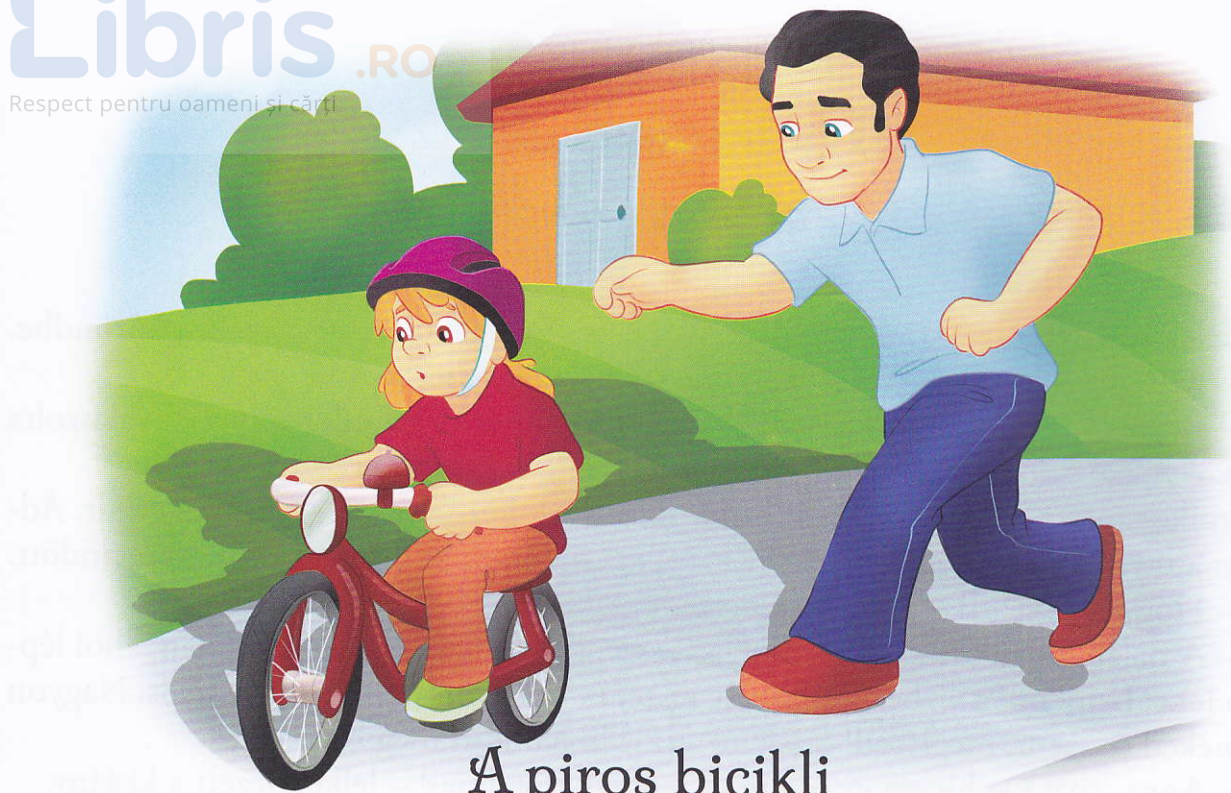
— Nagyon ügyes vagy! – dicsérte meg Margó néni, miután elénekelt a kislány a dalokat. – Úgy érzem, hogy van helyed az énekkarban, szopránt fogsz énekelni.

Dóri nagyon örült, hogy bekerült az énekkarba. Nem is gondolta, hogy ilyen nagy élmény lesz a többiekkel együtt, egy igazi kórusban énekelni. Amikor a próbán az első ének felcsendült, és ő együtt énekelhetett a többiekkel, bizsergető érzést érzett a bőrén. Délután, mikor apa érte ment, örömmámorban újságolta el:

— Apa! Felvettek az énekkarba, most már én is együtt énekelhetek a többiekkel!

Apa büszkén simogatta meg a kislány fejét. Dóri egész délután azokat a dalokat énekelgette, melyeket a próbán tanult, úgy érezte, szinte szárnyalni tudna örömében.





## A piros bicikli

### *a biciklizés öröme*

Borinak volt egy piros biciklijе, de az utóbbi időben már nem szeretett vele menni. Túl hangos volt, ahogy a pótkerekek ide-oda billegtek, és lassabban is tudott menni, mint a többiek. Apa sejtette, miért szomorú Bori, ezért egy nap így szólt hozzá:

— Gyere, Borikám, leszereljük a bicikliről azokat a zajos pótkerekeket.

— Jaj, ne, úgy nem tudok menni! – ellenkezett Bori.

— Dehogynem, majd segíték! – mondta apa.

Miután apa leszerelte a pótkerekeket, kimentek az utcára.

— Bori, te csak hajtsd a biciklit, ahogy szoktad, én majd tartom.

— El fogok esni! – ellenkezett Bori.

— Nem fogsz! Induljunk csak el! – biztatta apa.

Bori félve ült fel a biciklire. Érezte, hogy apa tartja, de nagyon félt. Ahogy az utca végére értek, a kislány el is felejtette, hogy apa tartja.

— Most forduljunk vissza! – javasolta apa.

Mivel apa látta, hogy ügyesen tartja magát a kislány, óvatosan elengedte a biciklit, és szaladt Bori mögött. Nem akarta megijeszteni, csak mikor a házuk előtt megállt, akkor mondta el Borinak, hogy ő elengedte a biciklit. Bori ezt el sem merté hinni.

— Indulj el, addig megtartalak, és utána szép lassan el foglak engedni – mondta apa.

Úgy is történt. Bori észrevette, amikor apa elengedte, de ment tovább. El sem hitte. Határtalan örömet érzett, hogy ő egyedül tud két keréken biciklizni. Most már a testvéreit is utol tudta érni, csak úgy suhant a biciklijével örömeiben.